правилно смиляніе на хранѫтѫ. *Л. Д. 1873 р. 91.* Свѣтать му ся уши тѣ. Сир. Много е измрьшявѣлъ. *Ч. 221.*

Измрѫ *гл. св.* вымру, перемру. **Измирамъ** *гл. дл.* вымираю, умираю: Една четвьртина отъ населеніе-то измира прѣди седмѫ-тѫ годинѫ. *Л. Д. 1869 р. 57.* Тие измиратъ на половина отъ холера. *З. 55.* То ще да гы е накарала смрьть-та на толкова си душь, кои-то измрѣхѫ... *Л. Д. 1870 р. 207.* Ній предпочитаме да измремъ всички отъ колко-то да ся склонимъ на едно таквозъ низско предателство. *Л. Д. 1871 р. 230.*

Измѣкнѫ *гл. св.* **Измичамъ Измѣкнувамъ Измѣквамъ** *гл. дл. 1)* вырву, вырываю, отдерну, отдергиваю: Бива силунъ каку самувила, Джрве измѫкнува со сѣ жили. *D. S. 10, 11. 13.* Индіецъ-тъ измѫкна сабята отъ рѫцѣ-тѣ му. *Р. А. 175.* Устата на кладенецъ-тъ биле закрити съ черга за да вѫспрепятствуватъ на газътъ да излазя. Единъ отъ жерци-те понапредъ измѫкналъ чергата. *З. 117. 2)* извлеку, извлекаю (*саблю, мечъ*): Тогасъ измъкка своя мечь, *Т. 264.* Па си дрьпна сабя отъ ремыка, Че си измъкна сабя дамашкиня. *Ч. 289.* Купидонъ измъкнѫ (*il tira*) отъ злата-та си капія найострата отъ стрѣлы-тѣ си. *Т. 60.* **Измѣкнѫ са Измѣкнувамъ са** скроюсь, скрываюсь, ускользну, ухожу тайкомъ: Море-то са виждаше че съ измъкваше изъ подъ корабя и ны сваляше въ бездната (*La mer semblait se dérober sous le navire et nous précipiter dans l'abyme*). *Т. 62.* Между туй Телемахъ нетьрпѣливъ измъкка са изъ множеството около него (*se dérobe à la multitude qui l'environne*). *Т. 174.* Сутреньта азъ ся измѫквамъ отъ при нея и оставихъ и като, че ужь спи. *Х. I. 91.* **Измъкнѫ са на страна** отойду въ сторону: Когато братето чуле тие думи, то са измѫкнале малко на страна и дѫлго време са разговаряле между себе си за едно за друго. *З. 19.*

Измѣмрѫ *гл. св.* сдѣлаю выговоръ, упрекну: Но Менторъ го измьмра съ строгъ тонъ (*Mais M. l'en reprit d'un ton sévère*). *Т. 194.* (*см.* мъмрѫ).

Измъстрѭ са *гл. св. возвр.* вырожусь, перерожусь: За това ся отличавѫтъ на ликъ (въ краскѫ на лице) въ турскѫ Европѫ живѣѭщіи Турци отъ азіатскы Турцы чювствително, защо-то сѫ ся измъстрили (природили). *Гп. 260.* Ны видимы ежедневно, чи едно животно или растение, къту ся примѣсти отъ единъ прѣдѣлъ на другы, за скоро почва да ся ражда и измъстра, слѣдъ врѣмя измѣнува ся съвсѣмъ. *Пк. IX.*

Измѫдрѭ *гл. св.* **Измѫдрямъ Измѫдрювамъ** *гл. дл.* измыслю, придумаю; измышляю, придумываю: Нѣкоя жена, за да отучи мѫжътъ си отъ піянство, такво нѣчто измѫдрила. *Сб. 96.*